

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangelio Dominicæ. De parabola seminantis. Luc. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

cator quouis peccato eidem liberalissimo Deo suo pro bonis gloriæ inestimabilibus, quæ respicienti daturum se promisit, abutendo anima cum potentijs eius, cui ipse impertiri visionem, amorem & gaudium beatificum parat, & corpore cum sensibus eius, quod ipse miris gloriæ dotibus sublimare, miris delicijs æternum demulcere desiderat. Quam indignum ergo per peccatum se auertere ab inexhausto fonte liquidissimarum, perennium æternarumque deliciarum, & conuertere se ad perforatas cisternas impurarum, periturarum, & momentanearum voluptularum? *Obstupescite cæli, & porta eius desolamini vehementer, duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt fontem aqua viua, & foderunt sibi cisternas; cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas.* Prædicti affectus & hic repetendi.

Ver. 2.

Heb.

dom 60.

I.

Dominica Sexagesimæ.

De parabola seminantis. Matth. 13.

I. **C**onsidera, quàm assiduè sollicitèque Deus instar seduli & solliciti.

Sicuti agricolæ animarum nostrarum,
optimo semine diuini verbi conserat,
simulq; excitet ac disponat ad solidos
fructus omnis perfectionis permanen-
tes in vitam æternam producendos,
memoriæ pias cogitationes & sancta-
rum rerum imagines ingerendo: intel-
lectui supernaturales illustrationes ad-
diuina capienda sancta consilia, ac ra-
tiones agendorum & omittendorum
infundendo: voluntati varias motio-
nes impulsusq; ad omnimodam perfe-
ctionem auidè sectandam imprimen-
do: idq; partim per internas inspiratio-
nes, & instinctus, partim per externas
instructiones & voces concionatorũ,
confessorum, aliorumq; per lectio-
nes piorum librorum, per exempla fer-
uentium & perfectorum, & quidem ex
incenso salutis nostræ desiderio, eo fi-
ne, vt vberiores fructus proferentes,
insignio rem gloriæ coronam in cælo
olim consequamur. Quam prompto
proinde gratoq; animo diuinæ huius-
modi inspirationes essent recipiendæ?
Quam oscitanter porro tu eas hucus-
que exceperis, & quam parum ijs sis
cooperatus. Gratias age Deo, pro tantâ
in te benignitate, & dole de tua ingra-
titudine cum proposito emédationis.

II. Co-

II. Cogita, quanta sit multitudo eorum, qui ex semine diuini verbi interni vel externi, in terram cordis sui sparsi, optatos minimè referant fructus: Nonnulli enim terræ duræ & concultæ secus viam similes, non recipiunt intra se semen diuini verbi, sed in superficie tantum, eò, quod habeant cor durum, in deuotum, vomere mortificationis non subactum, peruium terrenis cogitationibus ac desiderijs, nunquam collectum. Alij instar petrosæ terræ, recipiunt illud quidem, & afflante aura consolationis, & prosperitatis, germinare incipiunt, sed ingruente æstu desolationis, & aduersitatis deficiunt & exarescunt. Alij demum similes terræ spinis oblitæ, licet diuinas inspirationes ac sancta desideria à Deo ingesta excipiant, præpediuntur ab eorum executione obrati spinis diuitiarum, honorum, voluptatum, & curarum, sæcularium. O quanta horum miserorum cæcitas & stoliditas! quàm amarè olim eam desitebunt, cum experientur illud Apostoli impleri: *Qui seminauerit homo, hæc & metet, quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem, qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam.*

Gal. 6.

III. Quo-

III. Quanta sit paucitas eorum, qui ex semente verbi diuini instar bonæ terræ speratos proferant fructus, quorum triplex gradus: nonnulli enim vigesimum, seu exiguum, vti boni coniuges, & incipientes in viâ perfectionis; alij sexagesimum, seu mediocrem, vt cælibes, & proficientes; alij denique centesimum seu eximium, vti religiosi, & perfecti, proferunt. O quanta illorum raritas, qui in statu quantumuis eminente, eminenter ferueant zelo eximie perfectionis, ad quam tot diuinis inspirationibus inuitantur, tot illustrationibus instigantur, tot impulsibus exstimulantur! Sed & quanta horum rarorum felicitas? Concipe zelum hos æmulandi.

De magnitudine malitiæ peccati infinitæ secundum quatuor dimensiones inuestigandâ.

II.

I. **L**atitudinem malitiæ cuiusuis peccati lethiferi, dispice, examinando quàm latè se per cælos, terras, inferos diffundat. Nam in cælo in SS. Trinitatem insurgit, infinitæ eius potentie, sapientiæ, iustitiæ, sanctitati, etc.

cete-